

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη του Αγίου Αποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου, καὶ τῆς συμβίας αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας ἀξιάγαστε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπέικων Ἰακώβε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον σὲ παμμάρκα, ἀναδείξαντος τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου θεότητος.

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἶδει, καὶ σὲ μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνωσ ἐλαύνοντα, ἀθείας τὴν ἀγλύν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τὴ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἢ ἀκρότης, Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰακώβε.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας ἐνδοξε, κατεφώτισας, οὓς ἀναδείξας Ἰακώβε, υἱοὺς διὰ πίστεως, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, τούτου πάθος ἐζήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, ὡς μαθητὴς ἀληθέστατος.

Καὶ τῶν Ὁσίων γ'

Ἦχος πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι

Ὅλην ἀποθέμενοι, βιωτικὴν τυραννίδα, καὶ πλοῦτον μισήσαντες, καὶ τρυφήν τὴν ρέουσαν βδελυζόμενοι, τὸν Σταυρὸν ἤρατε, ὡς ζυγὸν ἔνθεον, καὶ Χριστῷ ἠκολουθήσατε, καὶ πρὸς οὐράνιον, χλόην θαυμαστῶς ἐσκηνώσατε, ἐν οἷς συναγαλλόμενοι, μέμνησθε ἡμῶν τῶν ἐκ πίστεως, ὑμῶν μεμνημένων, καὶ πόθῳ ἐκτελούντων εὐλαβῶς, τὴν Ἱεράν καὶ σεβάσμιον, μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι.

Ὅλωσ ἀγαπήσασα, σὲ ἐκ ψυχῆς τὸν Δεσπότην, ὀπίσω σου ἔδραμε, δυὰς ἢ αἰοίδιμος καὶ ὁμόζυγος, καὶ τερπνὰ ἅπαντα, καὶ δεσμὸν ἄλυτον, ὡς ἰστὸν ἀράχνης ἔλυσε, διὸ καὶ ἔτυχε, σοῦ τῆς βασιλείας Ἀθάνατε. Αὐτῶν οὖν ταῖς δεήσεσιν, ἰλασμὸν οἰκτίρμον παράσχου μοί, τῶν πλημμελημάτων, καὶ δείξόν με ἀνώτερον παθῶν, τῶν ἐνοχλούντων μου Δέσποτα, τὴν ψυχὴν ἐκάστοτε.

Παίδων ἐστερήθητε, τῆς ποθεινῆς ξυνωρίδος, προστάξει τὴ κρείττονι, καὶ τῷ βίῳ μένοντες ἀπαράκλητοι, τὴν φωνὴν ἤρατε, τὴν γενναιοτάτην, τοῦ Ἰῶβ καὶ ἀνεκράξατε. Κύριος ἔδωκε, Κύριος καὶ πάλιν ἀφείλετο. Διὸ καὶ τὸ ποθοῦμενον, ἔργον εὐχερῶς διηνύετε, καὶ πρὸς ἐρημίας, καὶ τόπους τοὺς Ἁγίους ἐν χαρᾷ, μεταναστεύοντες ὠφθητε, ζεῦγος Ἱερώτατον.

Δόξα... Τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος δ' Θεοφάνους

Τὴν τοῦ θείου Πνεύματος σαφῶς χάριν δεξάμενος, τῆς ἱερωτάτης χορείας τῶν Ἀποστόλων, συναρίθμιος, Ἰακώβε γέγονας, ὄθεν καὶ οὐρανόθεν τὴν φερομένην ποτὲ πνοὴν βιαίαν, πυρίνη γλώσση ἐμπνευσθεῖς, τὴν τῶν ἐθνῶν ἀκανθώδη ἐφλεξας ἀθεότητα. Χριστὸν τὸν Θεόν, Θεοκῆρυξ ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Ὁ κριτὴς ἤδη πάρεστι, τὸ κριτήριον ἔτοιμον, ὃ πρὸς τοῦτο φέρων θάνατος ἠγγικεν, οἱ ὑπουργοὶ ἐτοιμότατοι, τὰ πάντα ἠντρέπισται, τί οὖν μέλλεις ὦ ψυχῆ; τί βραδύνεις μὴ κράζουσα; ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Θεὸς τοῦ ἐλέους ταῖς πρεσβείαις, τῆς Μητρὸς σου οἰκτειρόν με, καὶ πάσης ρύσαι κολάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀμνάς ἢ κυήσασα, τὸ ἄρνιον τὸ ἄμωμον, τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθὼν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου

Πανάχραντε, οικείω ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζώωσαν τὰ σύμπαντα, σὺ μι, ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου

Δόξα... τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος πλ. α'

Πιστῶς πανηγυρίζομεν, τὴν πάνσεπτον ἡμέραν τῆς σῆς μνήμης, σὲ ἀνυμνοῦντες Ἰάκωβε ἔνδοξε, οὐχ ὡς Ἀλφαιῦ υἱόν, ἀλλ' ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολον, καὶ κήρυκα τῆς αὐτοῦ ἀρρήτου σαρκώσεως. Ὅθεν τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, σὺν Ἀσωμάτοις ἀεὶ παριστάμενος, καὶ Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων χοροῖς, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, τὸν σωτήρα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοδοκίον

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ῥυσαι ἀπὸ ρομφαίας ἐχθρῶν, νῦν τὴν ψυχὴν μου, Θεομῆτορ πανάμωμε ἐν σοὶ γὰρ καὶ ἐν τῷ τόκῳ, τῷ σῷ Παρθένε ἀγνή, πᾶσα κατηγορηθὲν τοῦ ἀλάστορος, ἰσχύς καὶ ἠφάνισται, τῶν δαιμόνων στρατεύματα, καὶ σωτηρία καὶ τῶν πόνων ἀνάπαυσις, τοῖς πιστεύουσι, τῷ σῷ τόκῳ γεγένηται. Ὅθεν καγῶ κραυγάζω σοί. Πολέμησον Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντας ἀεὶ με, καὶ δίκην τούτους ἀπαίτησον, τῆς πρὶν ἐπηρείας, δι' ἧς πάσης μοὶ κακίας, πρόξενοι ὄφθησαν.

Ἡ Σταυροθεοδοκίον

Βλέπουσα ἢ ἀμνάς τὸν ἀμνόν, Θεοῦ τὸν αἶροντα τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, ἐν ζύλῳ ἀνηρητημένον, καὶ πεπληγμένον πλευράν, θρηνωδοῦσα ταῦτα ἀπεφθέγγετο. Υἱὲ πῶς ἠνέσχου, θανατωθῆναι ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ὑπάρχων, καὶ Δεσπότης τῆς κτίσεως, εἰ καὶ πέφηνας, σαρκοφόρος θελήματι; τῖνος χάριν ἐτάχυνας, τὸν δρόμον ποιήσασθαι, καὶ ἐγκατέλιπες μόνην, τέκνον ἐμὸν τὴν τεκούσάν σε, ἀγνώως εὐεργέτα. Λόγον δὸς μοὶ μὴ βραδύνης, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον

Τοῦ Ἀποστόλου Ἦχος γ'

Ἀπόστολε Ἅγιε Ἰάκωβε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου Ἦχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πατὴρ ἡνῶν Ἀνδρόνικε, νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχή, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοί. Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούτι διὰ σοῦ πάσιν ἰάματα.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ μαθητὴν υἱὸν Ἀλφαιῦ σέβω

Θεοφάνους

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὡς ἐν ἠπείρῳ

Χεῖρά μοι δίδου θεόπτα καὶ μαθητά, τοῦ Χριστοῦ Ἰάκωβε, τὴν σεπτὴν σου ἑορτήν, εὐφημεῖν ὀρμήσαντι καὶ φῶς, τῆ καρδία μου ταῖς σαῖς, πρεσβεῖαις ἔλλαμψον.

Ῥεῖθροις ἐνθέου σοφίας περικλυσθεῖς, ποταμὸς ἐξώρμησας, Παραδείσου τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς γῆς τὸ πρόσωπον ῥοαίς, εὐσεβείας ἀληθῶς, Σοφὲ κατήρδευσας.

Ἰερωτάτη χορεία τῶν Μαθητῶν, τοῦ Χριστοῦ Ἰάκωβε, συνετάγης συμπληρῶν, ἀριθμῶν τῶν δώδεκα, μεθ' ὧν, τῷ Δεσπότῃ παρεστῶς, ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοκίον

Σὲ Παναγία Παρθένε τὸν οὐρανόν, ὃ τανύσας Κύριος, καὶ τὴν γῆν θεμελιῶν, οὐρανὸν ἐπίγειον ἐκ σοῦ, προελθὼν μετὰ σαρκός, ἡμῖν ἀνέδειξε.

Ὁ κανὼν τῶν Ὁσίων, ἔχων Ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς Θεοτόκοις

Δημητρίου

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ' Ἀρματηλάτην Φαραῶ

Προκαθαρθεῖς σου τὴν ψυχὴν Ἀνδρόνικε, ταῖς γενικαῖς ἀρεταῖς, καὶ θεϊκοῦ πόθου, πυρωθεῖς τοῖς ἄνθραξι, τὰς τῆς σαρκὸς ἐξέκλινας, πυρακτώσεις, τὴν δρόσον, τὴν θείαν εἶχες γὰρ ἄνωθεν, σὲ καταδροσίζουσιν πάντοτε.

Τῆ τοῦ Δεσπότη προσταγὴ πειθόμενος, ὡς πατριάρχης ποτέ, ὁ Ἀβραὰμ Πάτερ, τὴν σὴν γῆν κατέλιπες, καὶ συγγενῶν ἠλόγησας, γυναικὸς τε καὶ πλούτου, μακρὰν ἐγένου καὶ ἔρημον, μάκαρ καταμόνας κατώκησας.

Τὴν τοῦ Κυρίου ἐντολὴν πεπλήρωκας, πάντα πωλήσας τὰ σά, καὶ τοῖς πτωχοῖς νείμας, δι' αὐτῶν τὴν ὄνησιν, τοῦ μαργαρίτου εὗρηκας, τοῦ τιμίου καὶ τοῦτον, λαβὼν ἐπλούτησας ἄφθονον, πλοῦτον τὴν τῶν μύρων ἀνάβλυσιν.

Θεοτοκίον

Δημιουργεῖται βουληθεῖς ἐν μήτρα σου, ὁ τοῦ Ἀδάμ Πλαστουργός, καὶ ὁ δρακί φέρων, Θεοτόκε σύμπαντα, ταῖς σαῖς ἀγκάλαις φέρεται, ὃ φρικτοῦ μυστηρίου! καὶ νήπιος ἀναδέδεικται, πάντων τῶν αἰώνων ὁ Κύριος.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὦδὴ γ' Οὐκ ἔστιν Ἅγιος .

Τοῦ θείου Πνεύματος σαφῶς, δεδεγμένος τὴν χάριν, τοῖς ἐν σκότει ὡς ὄρθρος, ἀνεδείχθης πρωϊνός, Ἥλιου τοῦ νοητοῦ, καταγγέλλων πᾶσι τὴν ἐμφάνειαν.

Ὁ πούς σου ἔστη προφανῶς, ἐν εὐθύτητι Μάκαρ, περὶ τὸν Βασιλέα, τὸν εὐθύν τε καὶ χρηστόν, χορεύων περιχαρῶς, καὶ βαδίζων τρίβον τὴν οὐρανιον.

Υἱὸν τὸν ἄναρχον Θεοῦ, τὸν τὰ πάντα ποιῶντα, θεϊκὴ ἐξουσία, ἀπλανῆ μυσταγωγόν, τὴν γνῶσιν τὴν ἀληθῆ, σὲ μουῦντα, ἔσχηκας Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον

Μαρία τῶν πάντων ἡ ἐλπίς, τῶν εἰς σὲ πεποιθότων, ἡ τεκοῦσα τὸν Λογον, σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, ποικίλων μὲ πειρασμῶν, καὶ κινδύνων, Πάναγνε διάσωσον.

Τῶν Ὁσίων

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς

Ἐξωστρακίσθη τῆς Ἐδέμ, τῆ συμβουλή τῆ τῆς Εὐας, ὁ Ἀδάμ, σὺ δὲ πεισθεῖς συμβουλία, τῆς συζύγου σου σοφέ, τοῦ Παραδείσου γέγονας, ἔνδον σὺν ταύτῃ χαίρων, πάντοτε μάκαρ Ἀνδρόνικε.

Ὁ κεκρυμμένως καὶ σοφῶς, οἰκονομῶν πάντα Λόγος, καὶ βροτοὺς πρὸς σωτηρίαν ἰθύνων, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανόν, τοὺς ποθεινοὺς ἰμεθίστησι, παιδας ὑμῶν τοὺς δύο, τρίβον εὐθεῖαν δεικνὺς ὑμῖν.

Τῆς ἐπικήρου καὶ φθαρτῆς, ἠλογηκότες ἀγάπης, τῆς ἐν γῆ, καταλιπόντες δὲ ταύτην, συνεδέθητε στοργῇ, πνευματικῇ Μακάριοι, ὅθεν καὶ νῦν οἰκεῖτε, ἐνθα Δικαίων σκηνώματα.

Θεοτοκίον

Ἡ ἀσυγκρίτως Χερουβίμ, καὶ Σεραφίμ ὑπερτέρα, ἡ Θεὸν ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, καὶ τὴν βρότειον

ἀράν, εἰς εὐλογίαν τρέψασα, ὕμνοις ἀεὶ τιμάσθω, αὐτὴ ἡμῶν γάρ πεποιθήσις.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρα με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριζον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε φιλόνητος».

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος πλ.δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως παιδαγωγόν, ἐσχηκῶς σὲ μουῦσαν τὰ ὑπὲρ νοῦν, σοφίαν ἐμώρυνας, τῶν Ἑλλήνων Θεόπνευστε, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, φωστὴρ καὶ διδάσκαλος, εὐσεβείας λόγοις, ρυθμίζων τοὺς ἄφρονας, ὅθεν οἱ ρυσθέντες, διὰ σοῦ τῆς ἀπάτης, ἀξίως ὑμνούμεν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν. Θεηγόρε Ἰάκωβε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου

Τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρόν, ὀλοψύχως ἐπ' ὤμων ἀναλαβῶν, αὐτῷ ἠκολούθησας, Θεοφόρε Ἀνδρόνικε, καὶ κοσμικοὺς θορύβους, καλῶς βδελυξάμενος, ἐν ταῖς ἐρήμοις Μάκαρ, προθύμως ἐξέδραμες, ἔνθα καὶ τὸν δρόμον, τῆς ἀσκήσεως Πάτερ, ἀμέμπτως διήνυσας, τῷ Θεῷ συγγινόμενος, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοί. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς πανάμωμος νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου πανάμωμε, ἀνομίας μὲ ὄντα αἰσχροὺς καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας μὲ ρύσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, Φωτοδόχε ἀκήρατε, δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείας σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς Θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἀνεβόα, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν πὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνούσί σου πίστει, τὰ θεία ψοθήματα.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ δ' Χριστός μου δύναμις

Αὐτὸς σὲ Κύριος, ὁ μόνος Ἅγιος, τὴ σεπτὴ ὀμηγύρει τῶν Μαθητῶν, Μάκαρ συνηρίθμησε, τὴν εὐαγῆ σου καὶ λαμπράν, πολιτείαν προορώμενος.

Θαυμάτων ἔμπλεως, τοῦ θείου Πνεύματος, γεγονῶς Θεοκῆρυξ ἐκ τῶν βροτῶν, νόσους ἐφυγάδευσας, καὶ πονηρίας πνευμάτων, τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσας.

Ἡ θεία ἔλλαμψις, ἐπιφοιτήσασα, τὴ καρδίαν σου Μάκαρ θεολαμπή, ταύτην ἀπειργάσατο καὶ δεκτικὴν τῶν ὑπὲρ νοῦν, χαρισμάτων κατεσκεύασε.

Θεοτοκίον

Τῷ θείῳ τόκῳ σου, Παρθένε πάναγνε, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις καὶ τῶν βροτῶν, ἦνωνται συστήματα. τὸν εἰρηνάρχην γὰρ Χριστόν, καὶ σωτήρα πάντων τέτοκας.

Τῶν Ὁσίων

Εἰσακήκοα Κύριε

Οἱ ἰδρῶτες τῶν πόνων σου, οἱ ἐκ τῆς σαρκός σου ἐναποστάξαντες, Ἰερώτατε Ἀνδρόνικε, εἰς ὀσμὴν σου μύρου μετημεΐθησαν.

ὥσπερ φοῖνιξ ὑψικόμος, σὺ ἐν ταῖς ἐρήμοις Πάτερ ἐξήνθησας, καὶ Θεῷ ἐκαρποφόρησας, γλυκυτάτους

πόνους τῶν καμάτων σου.

Τῶν δακρύων τοῖς χεύμασι, τὴν τῆς ἐρημίας γῆν κατεδρόσισας, καρποφόρον δὲ ἀπέδειξας, τὴν ψυχὴν σου πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον

Μὴ κενώσας ὁ Κύριος, κόλλους τοὺς Πατρώους, τὴν σὴν κατώκησε, μήτραν Κόρη τὴν πανάχραντον, καὶ τὸν κόσμον ὅλον ἀνεκαίνισεν.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ ε' Τῷ θεῷ φέγγει σου

Ἦλίω Μάκαρ τῷ νοητῷ, σύνοικος τελῶν καὶ τὰς αὐγὰς, νὺν τὰς ἐκεῖθεν δεχόμενος, ὅπερ κατ' οὐσίαν πρῶτος ἐκεῖνός ἐστι, δεύτερος κατὰ χάριν γέγονας ἔνδοξε.

Νοῦν καθαρῶτατον ἐσχηκῶς, καὶ εἰλικρινῆ σὺ τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν κτησάμενος, τὸν σεσαρκωμένον Θεὸν ἐώρακας, τὸν ἀκαταληψία κατανοοῦμενον.

Ἵποχωρεῖ σοὶ τῷ Μαθητῇ, πᾶσα προφητεία καὶ πᾶσα, νομοθεσία Πανόλβιε, τὸν γὰρ ταύταις πάλαι προχαραττόμενον, αὐτόπτως ἠξιώθης Μάκαρ θεάσασθαι.

Θεοτοκίον

Ἴδου Παρθένε προφητικῶς, ἔσχες ἐν γαστρὶ σου, τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην καὶ Κύριον, ὃν ἀφράστῳ τρόπῳ σεμνὴ γεγέννηκας, παρθένος μετὰ τόκον ἄφθορος μείνασα.

Τῶν Ὁσίων

Ὁρθρίζοντες βοῶμεν σοὶ

Ἵμνήσωμεν Ἀνδρόνικον ἄσμασι, πάντες πιστοί, καὶ τὴν τούτου σύνοικον, Ἀθανασίαν δοξάσωμεν.

Οὐδόλωσ ὥσπερ γέγραπται δέδωκας, σοῖς ὀφθαλμοῖς, ὕπνον οὐδὲ ἄνεσιν, τοῖς σοῖς κροτάφοις Ἀνδρόνικε.

Ἐδόξασε τοῖς μύροις σε Κύριος, Μάκαρ τοὺς σοὺς, πόνους προσδεξάμενος, ὡς θῦμα ὄντως εὐπρόσδεκτον.

Θεοτοκίον

Τὸν ἓνα τῆς Τριάδος ἐκύησας, Κόρη φρικτῶς, καὶ γάλακτι ἔθρεψας, βροτῶν τὴν φύσιν τὸν τρέφοντα.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ ς' Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Οἱ πόδες ὠραίοί σου, τὴν εἰρήνην ἀπλανῶς, ὡς εὐαγγελιζόμενοι, τὴν εἰρήνην τὴν ὄντως ὑπερφυῆ, καὶ νοῦν ὑπερέχουσαν, Μαθητὰ τοῦ Κυρίου πανσεβάσμιε.

Νοεῖν τὸ μυστήριον, καὶ κηρύττειν τὸ φρικτόν, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, ἠξιώθης, Ἰάκωβε πρωτουργός, ἀκτίνας δεξάμενος, παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἵψίστου παμμακάριστε.

Ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος, ἀνεδείχθης καὶ ναούς, τοὺς τῶν δαιμόνων ὄλεσας, καὶ ναοὺς ἐδομήσω τῆ τοῦ Χριστοῦ, δυνάμει καὶ χάριτι, Ἀποστόλων τὸ θεῖον ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον

Ἀπάντων δεσπόζουσα, τῶν κτισμάτων ὡς Θεόν, τὸν ἀγαθὸν γεννήσασα, τῶν παισμάτων μου Πάναγνε τὰς οὐλάς, εἰς τέλος ἐξάλειπον, εὐσπλαγχνία χρωμένη τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ.

Τῶν Ὁσίων

Χιτώνά μοι παράσχου

Τῆς φύσεως τὸ χαῦνον οὐδαμῶς, τὴν πρόθεσιν ἤμβλυνεν, ἦν πὲρ ἐκέκτησο, πρὸς τῶν πόνων ὧ Ὅσια τὰ σκάμματα.

Ἀμείψασα τὸ ἔνδυμα σοφῶς, τὴν φύσιν ἐλάνθανες, ὅθεν ἀνύποπτον, τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας διήνυσας.

Ἐγνώρισας τὸν σύζυγον τὸν σόν, ὁδῶ πορευόμενον, ὧ καὶ συνώδευσας, μηδαμῶς τι πρὸς αὐτὸν ὁμιλήσασα.

Θεοτοκίον

Ῥημάτων Γαβριὴλ σοὶ τὴν φωνήν, Κόρη νῦν προσάγομεν. Χαῖρε ὁ Κύριος, μετὰ σοῦ εὐλογημένη βοῶντές σοί.

Ὁ Εἰρμός

«Χιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος β' Τὴν ἐν πρεσβείαις

Ὡς ἑωσφόρον ἐκλάμποντα πᾶσαν κτίσιν, τὸν τοῦ Χριστοῦ αὐτόπτην τε καὶ θεηγορον, ὕμνοις Ἰάκωβον εὐφημήσωμεν, γεραίροντες τὴν τούτου πανήγυριν σήμερον, πρεσβεύει γὰρ αἰεὶ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Τὸν οὐρανόθεν τοῦ Λόγου μνηθέντα τὴν γυνῶσιν, καὶ τρανῶς τοῖς ἐν γῆ τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξαντα, Ἰάκωβον τὸν μέγαν προηρημένος, τοῦ Ἀλφαίου τὸν γόνον, ἀνευφημήσαι, σὲ δυσωπῶ καταπέμψαι μοι χάριν, Χριστέ Ἰησοῦ, ὁ πλήσας Πνεύματος θείου τὸν σοφὸν Μαθητὴν σου, καὶ κήρυκα τοῦτον πᾶσι τοῖς πέρασι δωρησάμενος, καὶ πρέσβυν πρὸς σὲ εὐπρόσδεκτον, πρεσβεύει γὰρ αἰεὶ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου.

Στίχοι

- Τὸν σταυρὸν Ἰάκωβος αἴρων ἠδέεως,
- Ὡς ἔστι Σῶτερ ἄξιός σου δεικνύει.
- Ἄμφ' ἐνάτην Ἰάκωβος ἐνὶ σταυρῷ τετάνυστο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου, καὶ Ἀθανασίας τῆς συμβίου αὐτοῦ.

Στίχοι

- Σύσκηνον Ἀνδρόνικος Ἀθανασίαν,
- Κόσμω τ' ἐν ἀσκήσει κὰν πόλῳ ἔχει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ποπλίας.

Στίχοι

- Ῥυσθεῖσα κόσμου τῆς πλάνης ἡ Ποπλία,
- Πόλου πρόσεισι φωλεοῖς ὡς στρουθίον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου.

Στίχοι

- Εἰς ὕψος ἀρθεῖς ἀρετῶν θεῖος Πέτρος,
- Τὸν χοῦν ἀπεκδύς, ὕψος οὐρανοῦ φθάνει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ δικαίου Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λῶτ.

Στίχοι

- Τίς οἶκός ἐστιν. Ἀβραάμ τεθνηκότος.
- Οὐ κόλπος ἄλλοις οἶκος, ὧς τῷ Λαζάρῳ.
- Ὑπῆρξε τῷ Λῶτ οὐρανός Σηγῶρ νέα,
- Εἰς δν φθάσας, πέφευγεν ὡς πῦρ τὸν βίον.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ῥδὴ ζ' Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλώνι

Ἀὐλῷ φωτοχυσία, πεπυρσευμένος Ἀπόστολε, τοὺς ἐν ζόφῳ δεινῷ ἀγνωσίας κεκρατημένους ἐφώτισας, Εὐλογητὸς εἰ κράζοντας, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπάσι καὶ φρυκτωρίαῖς, λελαμπρυσμένον τοῦ Πνεύματος, τῶν ἐθνῶν ἢ πληθὺς, σπέρμα θεῖόν σε ὀνομάζει κραυγάζουσα. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φρονήσει κεκοσμημένος, θεοδωρήτῳ κατέλυσας, τὴν τοῦ κόσμου σοφίαν θεοφρόνως, κραυγάζων Ἰάκωβε. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἁγίων ἁγιωτέρα, Παρθενομῆτορ γεγένησαι, συλλαβοῦσα θεόν, ὃν ὑμνοῦντες ἀπαύστως κραυγάζομεν. Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τῶν Ὁσίων

Παῖδες Ἑβραίων

Πάλαι καυχώμενον ἀμέτρως, τὸν ἀρχέκακον συλλήψεσθαι τὴν κτίσιν, ὡς στρουθίον οἰκτρὸν, κατέρραξας δυνάμει, θωρακισθεὶς τοῦ Πνεύματος, καὶ Σταυροῦ τὴ πανοπλία.

Φέρων ἐπ' ὤμων τὸν σταυρόν σου, ἠκολούθησας Κυρίῳ ὀλοψύχως, καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ, τετύχηκας τῆς θείας, ὡς πληρωτῆς Ἀνδρόνικε, τῶν αὐτοῦ διαταγμάτων.

Δείκνυσι χάρις ἡ τῶν μύρων, τὴν πρὸς Κύριον σὴν Πάτερ παρρησίαν, τῶν ὑδάτων καὶ γάρ, τὴν χύσιν ἐκμιμεῖται, εἰς σωτηρίαν πάντοτε, τῶν πιστῶν προχεομένη.

Θεοτοκίον

Ἵνα θεώσῃ μου τὴν φύσιν, ὁ παντέλειος ἀρρήτως νηπιάζει, καὶ ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς, προέρχεται ὁ λόγῳ, παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, καὶ συνέχων καὶ κρατύνων.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ῥδὴ η' Νόμων πατρῶων

Ἱερομύστης τὰ οὐράνια, μεμυημένος μάκαρ ὄντως μυστήρια, διελήλυθας τὴν σύμπασαν, οἰκουμένην κηρύττων μεγαλοφώνως, λόγον τὸν τῆς πίστεως Χριστοῦ, καὶ διδάσκων Ἀπόστολε, τὴν ἀπόρρητον χάριν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζεις, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅλβιος ἔφυς καὶ μακάριος, ἠξιομένος πάσης μακαριότητος, ὡς συνόμιλος καὶ σύνοικος, γεγονὼς τοῦ Δεσπότη, καὶ τὴν ἐσχάτην ὄντως εὐκληρίαν πλυτήσας. καὶ τῷ Λόγῳ γηθόμενος, ἀνέμελπες Τρισμάκαρ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἵπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβυς ἄριστος, πρὸς τὸν Σωτήρα στήθι μάκαρ Ἰάκωβε, ἐξαιτούμενος τὴν ἄνωθεν, καὶ πλουσίαν εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ τοῖς εὐφημοῦσί σε πιστῶς, τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Σὺ σωτηρίας πᾶσι πρόξενος, θεογεννήτορ ὄφθης μόνη πανύμνητε, τὸν σωτήριον γεννήσασα, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον. δι' οὗ κόσμος σέσωσται τῆς πάλαι κατάρας, καὶ τοῖς πίστει κραυγάζουσιν, εὐλογίαν πηγάζει. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ὁσίων

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν

Ταῖς τῶν δακρύων ἐπιρροαῖς καταρδεύσας, τῆς ψυχῆς τὴν ἄρουραν ἐδρέψω, τὴν ἐκ τῶν θαυμάτων, ἀντίδοσιν πλουσίαν.

Τραυματισθείσάν μου τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, προσβοῶ σοί. Τῷ θείῳ σου φαρμάκω, ταύτην θεραπεύσας, θεράπον τοῦ Κυρίου.

Τὴν ὑπεράρχιον οἱ πιστοὶ ἀνυμνοῦμεν, εὐσεβῶς Τριάδα παναγίαν, τὴν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, παραγαγοῦσαν πάντα.

Θεοτοκίον

Ὁ Δανιὴλ σὲ προθεωρεῖ ὄρος Κόρη, ἀλαξεύτως ἐξ οὗ ἀπετμήθη, λίθος ὁ συντρίψας, βωμοὺς τοὺς τῶν εἰδώλων.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ θ' Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα

Ἐφαναὸς κόσμῳ, ὥσπερ ἀστραπὴ διατρέχων, τοὺς ἐν τῷ σκότει πάλαι, καὶ σκιὰ τῆς ἀγνωσίας καθημένους, ἔλκων πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, τοῦ σαρκωθέντος μονογενοῦς Υἱοῦ, οὗ αὐτόπτης ἐγένου Μάκαρ, καὶ δραστικὸς ὑπηρέτης, ὃν μεγαλύνομεν.

Βιαίαν Μάκαρ, τὴν ἐξ οὐρανοῦ φερομένην, πνοὴν ἐδέξω, γλῶσσάν τε πυρίπνοον πλουτήσας καταφλέγεις, δίκην ἀκανθῶν τὴν ἄθεον κοσμοῦ σοφίαν, φωτιστικαῖς αὐγαῖς τοῦ κηρύγματος Χριστοῦ, λάμπων καὶ τὴν ἀγλύν, διαλύων Θεομακάριστε.

Ὡραῖσμένος κάλλει, ἀσυγκρίτῳ τῷ τοῦ Δεσπότη, καὶ Θεόφρον, πεποικιλμένος λαμπηδόνας ἔξαστράπτεις, καὶ περιχαρῶς Ἰάκωβε, περιπολεύεις περὶ τὸν θρόνον, ὄντος τοῦ Κτίστου καὶ Θεοῦ, ἔνθα τῶν Ἀποστόλων, χορεῖται μακαριώτατε.

Ὡς ἀπειράνδρος ἔσχες, ἐν γαστρὶ σου τὸν Λόγον, οὕτως ἀφθόρως τίκεις, διαμένουσα Παρθένος Θεοτόκε, τὸν Ἐμμανουὴλ ὑπάρχοντα, τοῦτο κακεῖνο, καὶ γὰρ ὁμοῦ Θεός τε καὶ ἄνθρωπός ἐστι. Τοῦτον διπλοῦν τὴ φύσει εἰδότες, σὲ μεγαλύνομεν.

Τῶν Ὁσίων

Κυρίως Θεοτόκον

Μετέστης τῶν προσκαίρων, χαίρων πρὸς τὰ ἄνω, καὶ σὺν Πατράσιν Ἁγίοις σκηνώσας ἡμῶν, τῶν μεμνημένων σου Πάτερ, μέμνησο πάντοτε.

Ἐκβλύζεις τὴν τῶν μύρων, χάριν ἀκενώτως, καὶ τοῖς προστρέχουσι πᾶσι παρέχεις πιστῶς, τῶν νοσημάτων τὴν λύσιν, Πάτερ Ἀνδρόνικε.

Προσδέχου μου τὸν ὕμνον, ὃ δυὰς Ὁσίων, καὶ ἀμοιβὴν μοι παράσχου τὴν σὴν πρὸς Θεόν, ἱκετηρίαν πταισμάτων, ἐκλυτρομένη με.

Θεοτοκίον

Ἐπέγραψε σὴν μήτραν, πάλαι τοὺς τρεῖς Παῖδας, μὴ καταφλέξασα κάμινος, Κόρη ἀγνή καὶ γὰρ ἀφλέκτως ἐδέξω, πῦρ τῆς θεότητος.

Ὁ Εἰρμὸς

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορεῖαις, σὲ μεγαλύνοντες».

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ὡς μύστης καὶ Απόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἄριστος, Χριστοῦ τοῦ μόνου Δεσπότη, Ἰάκωβε Θεοκῆρυξ, τοῦτον δοῦναι ἰκέτευε, τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ ἰλασμόν πανεύφημε, ἀμαρτιῶν τοῖς τελοῦσι, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Θεοτοκίον

Σὲ οἱ Προφῆται ἅπαντες, Παρθένε προηγόρευσαν, στάμον καὶ ράβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατομητον ὄρος, καὶ κιβωτὸν καὶ τραπέζαν, λυχνίαν χρυσαυγίζουσαν, ἡμεῖς δὲ σὲ Θεοτόκον, ἀξίως ἀνευφημοῦμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

ᾠχος δ' Ἑδωκας σημείωσιν

Ἐλαμψας Ἀπόστολε, φωτοειδῆς ὥσπερ ἥλιος, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, καὶ πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην μάκαρ, τὴ θεογνωσία, καὶ ἀπεδίωξας ἀγλύν, πολυθείας, θείῳ κηρύγματι. Διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ ἀξίεπαινον σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Ἐν ὕψει καθήμενος, θεογνωσίας Ἰάκωβε, ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν χάριν φανείσάν σοί, τοῦ πυρὸς ἐν εἶδει καὶ γλώσση πυρίνη, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς, τῆς ἀσεβείας ὕλην πολύθεον. Διό σε ὡς Ἀπόστολον, καὶ θεηγόρον γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Ἐβρόντησας Πάνσοφε, τὴ οἰκουμένην διδάγματα, Ἱερὰ καὶ σωτήρια, καὶ πᾶσαν ἐκάθηρας, εἰδωλομανίας, τὴν κτίσιν θεόφρον, καὶ κατεφώτισας λαούς, θεογνωσίας ταῖς ἐπιλάμψεσιν, εἰδώλων τὰ τεμένη δέ, καταστρεψάμενος χάριτι, Ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡγείρας.

Δόξα... ᾠχος πλ. α'

Πιστῶς πανηγυρίζομεν, τὴν πάνσεπτον ἡμέραν τῆς σῆς μνήμης, σὲ ἀνυμνοῦντες Ἰάκωβε ἔνδοξε, οὐχ ὡς Ἀλφαίου υἱόν, ἀλλ' ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολον, καὶ κήρυκα τῆς αὐτοῦ ἀρρήτου σαρκώσεως. Ὅθεν τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, σὺν Ἀσωμάτοις ἀεὶ παριστάμενος, καὶ Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων χοροῖς, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, τὸν Σωτήρα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου, ἡ γ' καὶ ζ' Ὠδή.